Heide feest vandaag!

We hebben er twee jaar op moeten wachten maar vandaag is het weer zover. Reeds meer dan twee decennia is de open-deur in de Heidestatiestraat, gepaard gaande met een rommelmarkt en de jaarlijkse kermis, de jaarlijkse feestdag in Heide. Vorig jaar moest er noodgedwongen gepast worden door de corona-epidemie maar dit jaar wil men Heide opnieuw een hoogdag aanbieden. Zoals je vorige week kon lezen zijn er wel wat wijzigingen maar het opzet om er een echte dorpsdag van de maken blijft overeind. Alles is dan ook aanwezig om iedereen tevreden te stellen: zij die graag snuisteren vinden hun gading op de rommelmarkt; zij die de lokale handelaars willen steunen en aankopen willen doen zullen voldoende aan bod komen in de Heidestatiestraat; en wie de kinderen wil content stellen brengt een bezoekje aan de kermis. Ook de horeca zal flink haar best doen zodat iedereen het naar zijn/haar zin heeft! Gelijktijdig is dit ook een evenement waar je mensen kan ontmoeten, mensen die je misschien al langere tijd niet meer hebt gezien. Geniet ervan!

KALMTHOUT LOVES LOCAL

Over “den Horticol”!

Deze boom en plantenkwekerij, door Van Geert aangelegd, was vlak bij het station Van Kalmthout gelegen. Het imposante witte gerestaureerde gebouw staat nog steeds op dezelfde plaats. Het was de woonplaats van de familie Van Geert. Voor de woning stonden er drie echte palmbomen met een stam van ongeveer 40 cm doormeter. De bladeren reikten tot op de hoogte van de dakgoot. Of Van Geert ze daar zelf geplant heeft weet ik niet. In de winter werden ze ingebusseld met een dik pak stro. Eigenlijk hoort zo’n beeld thuis in de landen rond de Middellandse zee. Kort voor wereldoorlog II kregen we zeer strenge winters met veel sneeuw te verwerken, en ook in de oorlog was het vaak zeer koud, met nachtvorst tot – 20°C. Gedurende deze periodes zijn de palmbomen gesneuveld, één voor één, telkens met ±2 jaar ertussen. Vanaf de bareel en de woning werden in de richting van Putte twee hagen geplant langs weerszijden van de Heuvelstraat. Over een afstand van 100m werden ze zo gesnoeid, dat de takken vanaf twee meter naar elkaar toegroeiden. Zo verkreeg men een tunnel tussen haagbeuk. Langs de straatkant waren op afstand van 1,5 meter openingen in deze haag geknipt van ±80 cm hoog en 60 cm breed. Als deze haagtunnels in blad stonden, gaf dat wel een sympathieke indruk. De hagen werden op deze manier regelmatig gesnoeid. Wat een werk…jammer genoeg zijn ze in de oorlogstijd 40-45 verdwenen. Zo zag het vooraanzicht eruit van de oorspronkelijke “Horticol”. Van Geert leverde bomen en struiken voor de parken in Londen, Washington en zelfs New-York. Ik heb ooit gelezen dat hij een Mecenas was voor de kunsten, en dat Hendrik Conscience en Peter Benoit bij hem op de koffie kwamen in Kalmthout. Even wil ik er aan herinneren dat Van Geerts eerste boomkwekerij, meer dan anderhalve eeuw, gelegen was vlak naast de toen nog recent ingerichte dierentuin. Bij de uitbreiding van de stad heeft hij zijn gronden daar verkaveld. Hieraan herinneren de namen Van Geertstraat en Hovenierstraat nog. In Antwerpen weet waarschijnlijk niemand te vertellen wie Van Geert was. In Kalmthout echter is die naam beter

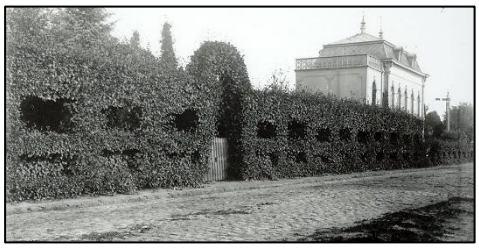

bekend. In 1856 verhuisde hij deze boomkwekerij naar de gekende locatie in Kalmthout. Rond de eeuwwisseling nam een Naamloze vennootschap de zaak over. Of Van Geert toen overleden was weet ik niet. De nieuwe eigenaars noemden de zaak nu" Société Anonyme Horticole". En ziedaar de benaming "Den Horticol" verschijnt ten tonele. Wat mij echter opvalt is het volgende: over het algemeen spreken de mensen , geboren na 1914, over "den Horticol", terwijl de bewoners uit de Acht Zaligheden en geboren rond 1900 het over het Van Geertenhof hebben. De periode rond 1930 zat toen op handelsgebied in een diep dal, met talrijke faillissementen tot gevolg. Ik meen dat den Horticole toen ook failliet is gegaan, door wereldoorlog II is die zaak blijven hangen, na de oorlog wilde de maatschappij de gronden verkavelen .Op dat ogenblik verscheen het echtpaar De Belder op het goede moment ten tonele. Zij wilden "de Greef" kopen, maar op het laatste moment bedachten zij zich en werden zij de eigenaars van "den Horticole". Het deel links van de Heuvelstraat werd wel verkaveld. De haag verdween en er kwamen woningen. De haag aan de rechterkant is, denk ik, door de verkopers verwijderd. Ik mocht op een originele wijze kennis maken met het echtpaar De Belder. Ik heb in een vorig verhaal reeds verteld, dat 1970 in Europa tot Natuurbeschermingsjaar uitgeroepen werd. Er werd voorgesteld om telkens op 21 maart een nationale boomplantdag in te richten. Hiertoe nodigden De Belders een groep mensen uit om een project op te stellen. Om de maand mochten we bij hen in de grote kamer vergaderen:
Adriaan Van Hooydonck kreeg, als burgemeester het voorzitterschap. Als secretaresse werd Bie Wouters verkozen; zij heeft steeds het tijdschrift van "Het Groencomité verzorgd. Herman Wouters, haar echtgenoot was er als voorzitter van de kersverse Cultuurraad. Verder waren er nog Jef

Schoofs, als initiatiefnemer en oprichter van het Bijenteeltmuseum. Mon Kennis vertegenwoordigde de vereniging voor toerisme. De Mon heeft deze taak vijftig jaar onbezoldigd uitgeoefend voor de gemeenten Kalmthout, Essen, Wuustwezel en Brecht. Het was dan ook terecht, dat hij de "Heikneuter" ontving. Als laatste was ik er bij als voorzitter van de studiegroep "Kalmthoutse Heide en omgeving", opgericht in 1963 door de Koninklijke Vereniging voor Natuur-en Stedenschoon. Op de vergaderingen bij de De Belders ging het er gezellig aan toe. Onze gastvrouw, Jelena gaf ons steeds een onbespoten appel, er zaten wel vlekjes op, maar van smaak waren zij overheerlijk! Zij schonk ook een lekkere kruidenthee. Zij had een grote kennis van kruidentherapie. Zij vertelde ook spontaan over de plannen die zij hadden met de wildernis die zij gekocht hadden. Soms stonden er twee bomen nog uit de tijd van Van Geert te dicht bij elkaar. Dan moest er toch eén verwijderd worden om de andere te laten uitgroeien. Er werd getracht om zoveel mogelijk waardevolle bomen en struiken te redden. Wandelpaden zouden er niet komen, wel gras, waarover bezoekers rustig moesten lopen. Het domein zou verrijkt worden met verschillende variëteiten rododendrons, hamamelis, azalea's en helleborus. Dit intense werken heeft ze heel haar leven volgehouden. Af en toe kreeg zij hulp van een stagiair. Toen de familie De Belder in financiële nood zat heeft het Provinciebestuur het wijs besluit genomen de vrucht van Jelena's arbeid aan te kopen en verder te ontwikkelen. Er werden ook nog verschillende nabij gelegen percelen aangekocht. Ook de woning van wijlen Dokter Zaman werd mooi gerestaureerd. Kalmthout mag fier zijn op het Arboretum. Wij hebben het reeds met verschillende kennissen, ook uit Nederland, bezocht en hebben steeds een enthousiast succes geoogst.
(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

Sursum Corda: Het eerste lustrum en de oorlogsjaren.

1937: We vieren ons eerste lustrum met een feestelijk maal en Sursum Corda zet voort, een volgend jubileum tegemoet. Eén probleem echter komt elke opvoering weer op de voorgrond. We spelen in een parochiezaal en daarom is het verboden mannen en vrouwen samen op de scène te brengen. De bekoring onder de Sursum Corda leden om gemend toneel te spelen is groot en in 1938 komt

het zo ver. E.H. De Preter krijgt de toelating van de Deken en hij gebruikt hiervoor de volgende argumenten: Sursum Corda is een katholieke vereniging met alleen deftige mannen en vrouwen als leden. Het gaat om een kerstspel en zodoende is er geen gevaar voor “liefdesscène”. Tenslotte komen de juffrouwen die er in meespelen stuk voor stuk uit goede huizen (huize Plateau en Gommeren). En zo wordt 18 december ’38 weer een speciale datum in de Sursum Corda historiek: de uitvoering van het gemengd stuk “Kermisvolk op Kerstmis” van H Ghéon. Het gemengd toneel spelen blijft bij die ene keer, je kunt immers niet het hele jaar door kerstspelen brengen. Dan volgen de trieste oorlogsjaren. De werking van Sursum Corda staat op een laag vuurtje maar toch blijft de toneelkring steeds een teken van leven geven. Bestuursleden gaan en komen en in 1950 moet de bezieler en promotor van Sursum Corda, Jef De Blick het voorzitterschap wegens ziekte overdragen aan de heer Megens. We mogen zeggen dat Jef De Blick onze grote voorganger is geweest en gezorgd heeft voor het behoud van Sursum Corda. Het schatbewaarder schap gaat naar de heer Gazin.

Opgevoerde stukken tijdens deze periode:
02/1937 Baas Best en St. Antonius (in de melkerij in Nieuwmoer), 11/04/1937 De nieuwbakken edelman, 28/11/1937 ’t Pastoorken en de arme man, 16/011938 S.O.S. Victrix, 17/03/1938 De gril van de Hertog, 11/07/1938 Ziele tekens (in zaal De Vrede te Kalmthout), 18/12/1938 Kermisvolk op Kerstmis, 14/11/1942 Baas Best en St. Antonius, 26/12/1943 En waar de ster bleef stille staan, 20/02/1944 Kinderen, 29/12/1947 Baas Best en St. Antonius, 08/01/1950 En waar de ster bleef stille staan, 23/04/1950 De klucht van de brave moordenaar, 15/10/1950 De Wonderdoktoor, 17/12/1950 Oessin Blanda.

Mooie foto van de toneelgroep, misschien een gelegenheid om er ook eens namen bij op te plakken? Wie kent wie? Is er nog iemand die weet over welke opvoering het gaat?

(bijdrage van Paul Lion, Bareelstraat)

Op de bank: Tom Geybels, een wereldreiziger!

Deze week knopen we een gesprek aan met Tom Geybels uit de Prins Boudewijnlaan. Tom is geboren in Schoten op 24 oktober 1967 en is een nazaat van de bekende cremerie Geybels uit Merksem. Tom is in 2001 in Heide komen wonen samen met zijn vrouw Lili en zijn dochter. Zijn jeugd bracht hij door in Merksem. Beroepshalve was hij actief als telecom-planner.

Tom je grote passie is reizen, hoe deed je deze microbe op?

Dat werd mij eigenlijk met de paplepel ingegeven door mijn ouders. Zij wilde altijd maar reizen, kamperen enz… , daar is mijn liefde voor reizen ontstaan. Al vrij vroeg ben ik er zelfstandig mee begonnen. Ik was 16 jaar en trok er alleen op uit met de rugzak richting Korfoe. Ik nam in Zaventem het vliegtuig en trok daar vier weken rond, het beviel mij zo dat ik verlangde naar meer!

Het reizen bleef je boeien?

Ja, zeker! In mijn jeugdjaren ben ik nog veel met mijn ouders weg geweest, veelal naar Oostenrijk om er te gaan skiën en te wandelen. Maar ook elders, jaarlijks stond er wel wat op de agenda. Ik wilde de wereld zien!

Je leerde dan je vrouw Lili Van Bever kennen!

Ik was 19 toen ik haar leerde kennen. Zij is de dochter van Louis Van Bever. Haar vader was muzikant in een orkest dat onder andere Frank Sinatra ooit begeleidde. Hij was uitgeweken naar Colorado, daar heeft mijn vrouw haar jeugdjaren beleefd. Zij was 21 jaar oud toen zij terug naar België kwam wonen en ik ze kort nadien leerde kennen. Al vlug bleek dat zij dezelfde passie beoogde: reizen.

Voortaan maakte je dan samen trips?

We maakten inderdaad samen heel wat reizen. Kreta, Korfoe blijven op de agenda staan maar ook Amerika lonkte, Louisiana was zo een bestemming. Ook Marokko was een uitgelezen terrein voor ons om mooie reizen te maken. Maar laat mij toch even zeggen dat vooral Kreta mijn voorkeur uitdraagt al wil ik er meteen aan toevoegen dat ook Louisiana voor mij een mooie bestemming blijft. Ik heb er ook mooie herinneringen aan. In 2015 toen we 25 jaar gehuwd waren zorgde reizen Kristof uit Kalmthout daar voor een mooi cadeautje door een gepaste auto aan te bieden waarmee wij daar enkele weken konden toeren.

Wat is voor jou het mooie aan reizen?

Ergens naar toe gaan en het op jou laten afkomen. Ik geef een voorbeeld. Een mooie herinnering heb ik aan Peleponnesos, het grootste schiereiland van Griekenland. Wij waren daar en zochten op een bepaald moment iets om te eten. Men verwees ons naar een gebouwtje waar men kon eten. We ontmoette daar de eigenaar en vroegen of we konden eten. Hij vroeg: wat wil je eten. Wij zegde vis. Hij stapte in een bootje en vaarde weg. Even later kwam hij terug en toonde een vis die hij ging klaarmaken. Zo heb ik het reizen het liefst, het onverwachte, het laten beleven!

Je bent nu net terug van een reis?

Ik ben nu drie weken terug van een trip naar Noorwegen die ik heb gemaakt met een goede vriend. Wij zijn met het vliegtuig naar daar gegaan en hebben daar drie weken lang getoerd met een auto. Het was een mooie belevenis. Ik heb wel wat ervaring met een auto te besturen, ik heb in het verleden nog rally gereden, en dat is daar ook wel nodig. Naast het verkennen hebben wij daar ook heel veel gewandeld.

Wat is nog een gewenste bestemming in de toekomst?

Ik heb nog veel ideeën en ook dromen. Een echte droom is om met een mobilhome te gaan toeren in Zuid-Amerika. Geen georganiseerde reis maar echt op een rustig tempo, van mij zou zo een trip zes maanden mogen duren.

Je bent sedert 2001 woonachtig in heide, wat bracht je naar hier?

Ik ken Heide al heel lang. Ik ben in mijn jeugdjaren veel naar de Kalmthoutse Heide geweest. Ooit ben in, dat was in 1989 denk ik, met een leraar van toen 's morgens vroeg eens naar de Kalmthoutse Heide geweest om er de zon te zien opkomen. Dit was voor mij zo een fantastische ervaring dat ik toen eigenlijk al besloot: hier wil ik ooit komen wonen. In 2001 was het dan zover, we konden hier een huis kopen. Ik heb nog nooit één dag spijt gehad dat ik hier ben komen wonen.

Je bent ondertussen ook een actieve brandwachter in de Heide?

Dat klopt, al langer had ik een taak aanvaard in de Heide in het kader van het beheer. Op een zeker moment werd ik door mensen van het agentschap voor natuur en bos gevraagd om mij ook in te zetten om de brandtoren in de heide te bemannen. Ik heb deze job dan ook met veel enthousiasme aangenomen.

(de bijgaande foto heeft Tom genomen van de "preekstoel" tijdens zijn recentste trip naar Noorwegen)

Uit de oude doos: tijdens een processie of stoet in Kalmthout.

In ons krantje nummer 88 publiceerden we een interview met Robert Janssens over de Kalmthout petanque-club. Toevallig stuitte ik deze week op een foto uit lang vervlogen tijden waar Robert als leraar mee in de processie stapt en waar ik helemaal op de voorgrond een oogje dichtknijp. Interviewer en geïnterviewde zovele jaren geleden op één foto! Foto is genomen op de Kapellensteenweg tijdens een stoet of een processie. Ongetwijfeld zullen er nog medeleerlingen zijn die zich herkennen op deze foto, laat het even weten!

Vraagje van Ward Vercraeye

Beste Lezers,

Weet iemand van jullie iets meer over het monumentje, op de bijgevoegde foto, staande vooraan in de Warandalei naast de tuin van het Arboretum. Het is een oorlogsmonument dat daar is opgericht. Ik kijk uit naar een antwoord,

Ward Vercraeye.

Het arboretum is een bijenkast rijker!

Heel wat prominenten waren deze week dinsdag te gast in het arboretum om de plechtige overhandiging van een Sloveense bijenkast mee te maken. Onder andere Vlaams minister-president Jan Jambon, onze burgemeester en deputé Jan De Haes vergezelden heel wat ambassadeurs. Sloveense bijenkasten zien er prachtig uit, het zijn eigenlijk bijenhuisjes. De huisjes zijn beschilderd met traditionele taferelen, die direct of indirect verwijzen naar bijencultuur in Slovenië. Zo hebben de bijen ook een extra indicatie om naar hun korf terug te vliegen. Het arboretum heeft een bijzondere band met Slovenië. De vroegere bezielster, de echtgenote van Robert De Belder, was de Sloveense Jelena Kovacic. Zij bouwde het arboretum mee uit tot wat het vandaag is geworden.

Kalmthoutse Heide weldra behorende tot nationaal park?

Er was de voorbije dagen wel wat te doen over het al of niet gunstig advies geven om van de Kalmthoutse Heide en omgeving (grenspark) een nationaal park te maken. Voor en nadelen moesten afgewogen worden en hier en daar vormde zich al wat protest. Als we goed zijn geïnformeerd was het vooral onduidelijkheid die menigeen deed twijfelen. Deze week werd dan toch gunstig advies gegeven. Laat ons hopen dat dit niet al te veel extra beperkingen gaat meebrengen. Ook het uitstippelen van een mountainbike route bleek aanvankelijk een positief punt te zijn maar ondertussen horen wij al andere geluiden.

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs

vandenbuijslouis@gmail.com

0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be